

Behandlingsmetode, og hvad der gælder i det almindelige politiske Styre, gælder ogsaa i mellemfolkelige Forhold, at den mindst udviklede Fremgangsmaade, den mest enkle Fremgangsmaade maa anses for den rette og naturlige. Ogsaa derfor mener jeg, at Traktaterne med Polen og Frankrig er af den bedste og mest moderne Type, man kan tænke sig.

Men den vigtigste af de fire Traktater er utvivlsomt, som ogsaa fremhævet af den ærede Ordfører for Venstre (Moltesen), Traktaten med vort tyske Naborige. Jeg har allerede under Finanslovbehandlingen stærkt fremhævet dette, og jeg kan tiltræde de Udtalelser, der fremsattes af det ærede Medlem Hr. Moltesen om denne Traktats Betydning. Vel er den ikke saa fremskreden som de to førstnævnte, men jeg tror dog, at det er en Traktat, der, alle foreliggende Forhold tagne i Betragtning, indeholder det, der nu en Gang var opnaaeligt, og den Omstændighed, at der ikke er taget noget Forbehold af den fra de gamle Voldgiftstraktater kendte Art med Hensyn til „Ære og vitale Interesser“, maa der formentlig tillægges særlig Betydning. Stor Betydning tillægger jeg ogsaa Noteskiftet, der ledsager Traktaten, og hvori det bestemmes, at saafremt de politiske Stridigheder, der har været forelagt det staaende Forligsnævn til Behandling, ikke ad denne Vej er ført til en Afslutning, som har vundet begge Parter Godkendelse, skal inden Udløbet af en Maaned efter Afslutningen af det staaende Forligsnævns Arbejde Spørgsmaalet efter Anmodning af een af Parterne — det er tilstrækkeligt, at een af Parterne anmoder derom — kunne forelægges for Folkeforbundsraadet, og derefter vil de sædvanlige Bestemmelser i Forbundspagts Artikel 15 finder Anvendelse paa det foreliggende Spørgsmaal, hvilket altsaa vil sige, at vi *altid* vil være i Stand til at føre et hvilket som helst Spørgsmaal af hvilken som helst Art, ogsaa af den for vort Land mest betydende Karakter, op til den reglementerede Behandling i Nationernes Forbunds Raad. Jeg betragter dette som en stor Fordel.

Det ærede Medlem Hr. Moltesen talte om, at man kunde have ønsket en noget anden Ingres, eller at der havde været Tale om — maa jeg hellere sige, for det ærede Medlem fremsatte ikke dette som Udtryk for sit eget Ønske — Muligheden eller Ønskeligheden af en noget anden Ingres, maa ske af lignende Art som den tysk-svejtiske Voldgiftstraktats. Det er jo rigtigt, at saadanne Tanker har været fremme. Det ærede Medlem henviste til, at det ikke var

nødvendigt, at Traktatens Indledning indeholdt en saadan Bestemmelse som den omtalte, og at det var mindre nødvendigt nu efter Tysklands Optagelse i Nationernes Forbund. At Tysklands Optagelse i Nationernes Forbund er en Kendsgerning af den største politiske Betydning for vort Land, er indlysende for alle. Jeg har tilladt mig at fremhæve dette stærkt under Finanslovbehandlingen. Jeg mener, at Tysklands Optagelse i Folkeforbundet i Virkeligheden er den alt overrørende historiske Begivenhed i 1926. At Tysklands Optagelse i Folkeforbundet i Kraft af den almindelige Garantibestemmelse i Pagts Artikel 10 ogsaa er af Betydning for det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Moltesen rejste, er givet.

Det ærede Medlem Hr. Moltesen henviste til de Udtalelser, Ordføreren for det tyske Mindretal har fremsat her i Salen vedrørende Anvendeligheden af Folkeforbundspagts Artikel 19. Jeg tror, at vi ikke fra dansk Side behøver at nære nogen Bekymring overfor det tyske Medlems Henvi sning til Folkeforbundspagts Artikel 19 og den Prøvelse af forældede Traktater, som Folkeforbundsfor samlingen derigennem fra Tid til anden kan tage Initiativ til. Vi har yderligere en betryggende Bestemmelse i Artikel 2 i Parisertraktaten, Suverænitetstraktaten af 15. Juli 1920, der bestemmer, at de til Danmark afstaaede Landsdele i Fremtiden forbliver uafhængelige uden Folkeforbundsraadets Samtykke. Spørgsmaalet er derigennem fastslaaet som værende et europæisk Spørgsmaal, der kun kan behandles for et europæisk Forum, og selv om det naturligvis i og for sig kunde have været ønskeligt at have en lidt mere sigende Ingres til denne Traktat, der kunde minde om enkelte af Ingresserne til nogle af Traktaterne i Locarno, mener jeg for mit Vedkommende dog ikke, man kan tillægge dette Spørgsmaal med Hensyn til Indledningen til Voldgiftstraktaten mellem de to Nationer nogen afgørende Betydning. Den store Fordel, som er opnaaet for vort Land ved Afslutningen af den dansk-tyske Voldgiftstraktat, berøres, forekommer det mig, ikke paa afgørende Vis af den Indvending, der maa kunne rettes heroverfor.

Hvad Traktaten med det britiske Rige angaar, vandrer den jo endnu i Virkeligheden paa de afgørende Punkter ad de gamle Baner. Vel er der indført en vis Modernisering — det var vist det Udtryk, den højtærede Udenrigsminister brugte —, for saa vidt som man har erstattet den gamle Haagerdomstol med den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje. Den